

ipforum liberum habeat Episcopatum, nec Antiocheni Episcopi jurisdictioni subfit. Euangelium autem illud Zenon in Palatio sub alia corona condit. Hæc de provinciis Antiochenæ diœcesis, jam de Patriarchis dicamus.

ANTIOCHENI

PATRIARCHÆ

Ex authoribus Historiæ Ecclesiasticæ.

Petrus Apostolus natione Galilæus Christianorum Pontifex primus Antiochenam Ecclesiam fundavit.

Euodius primus post Petrum Antiochiæ fuit Episcopus.

Ignatius, post Petrum successione secundus, Episcopatum Antiochiæ fortitò capit:

Cui in Episcopatum Ecclesiæ Antiochenæ successit Heros.

Antiochenæ Ecclesiæ, cum post Heronem Cornelius quartus ab Apostolis præfuiſſet (quo mortuo, Heros quintus ordine Episcopatum obtinuit) Theophilus sextus Episcopus designatus fuit.

Huic Theophilo Maximinus, qui Episcopus Ecclesiæ Antiochenæ septimus ab Apostolis erat, successit.

Serapion, octavus ab Apostolis Ecclesiæ Antiochenæ Episcopus, magno apud omnes in honore fuit.

Ecclesiæ Antiochenæ, Serapione morte confopito, Episcopatum capeſſit Aſclepiades: qui persecutionis tempore, ob constantem fidei confessionem, multum laudis & gloriæ adeptus est.

Aſclepiade mortuo, Philetus in Ecclesiæ Antiochenæ rectionem succedit.

Antiochenæ Ecclesiæ post Philetum, ministerium capeſſit Zebinus.

Simulac Zebinus Antiochenæ Ecclesiæ Episcopus è vita decesserat, Babylas Ecclesiæ rectionem suscipit.

Babyla Antiochiæ post fidei confessionem in vinculis vitam deferente, Fabius ibi Ecclesiæ præficitur.

Antiochenam Ecclesiam post Fabium rexit Demetrianus.

Demetrianus Antiochiæ vitam deferente, Paulus ex Samosata Episcopatus dignitatem assequitur.

Ubi Paulus simul cum Orthodoxa fide Episcopatum amisisset, Domnus ministerium Ecclesiæ apud Antiochiam suscipit.

Per id temporis Episcopatum Antiochiæ, post Domnum mortuum, obtinuit Timæus; cui Cyrillus successit.

Cyrillo vita defuncto, Tyrannus Ecclesiæ Antiochenæ Episcopatum assequitur.

Antiochiæ autem Episcopatum mortuo Tyranno, cum pax jam in Ecclesiis vigere inciperet, obtinuit Vitalius: qui Ecclesiam ibi à tyrannis dirutam, in Palæa ædificavit.

Huic successit Philogonius, qui & temporibus Licinii singulare studium in veræ pietatis defensione declaravit, & quæ videbantur Ecclesiæ illius ædificio deesse, sua opera adjicienda curavit.

Paulus, à Nicephoro in Cronographia, inter Philogonium & Eustathium conſtituitur.

Eustathius magnus, Philogonio ex hac vita ad aliam meliorem translato Episcopatum Ecclesiæ Antiochenæ obtinuit.

Cum persuasissent Imperatori crimen Eustathio intentatum verum esse,

D. Hieronymus de Viris Illust. Euseb. H. E. l. 3. c. 16. sub Domitiano. Id. ibid. cap. 30. sub Trajano. Id. ibid. cap. 31.

Id. lib. 4. cap. 19.

Id. ibid. cap. 23.

Id. lib. 5. cap. 21.

Id. lib. 6. cap. 10.

Id. ibid. cap. 15.

Id. ibid. cap. 17.

Id. ibid. cap. 23.

Idem ibid. cap. 32.

Id. lib. 7. c. 31.

Id. ibid. cap. 21.

Id. ibid. cap. 24.

Id. ibid. cap. 26.

Id. ibid.

Theod. Hist. Eccl. lib. 1.

cap. 3. sub Constantino.

Id. ibid.

Id. ibid. cap. 7.

Id. ibid. c. 21.